

Цилар

- За кой патос говорите!... Л юбовният или политическия.

Естанислао

-И за двата.

Цилар

/кипва привидно разгневен/

-Вие ме обижате професионално, сеньор!.../Повдига роклята над коленете си и улавя дръжката на малка кама, втикната под ластика на чорапа й/

Естанислао

- От циганката Педрина ли научи този номер?

Цилар

-/разсвива се и спуска бързо роклята си/

-Да!...Тя прибегваше към него когато искаше да покаже бедното си на някой глупав чужденец.

Естанислао

/намръщва се/

-Има два вида чужденци. Едините са наистина глупави, а другите само привидно изглеждат такива. Не ти ли е известно това?

Цилар

-Нарвите хлитват веднага след някоя танцьорка в Севиял или Мадрид, а вторите уживат мъдро и сдържано дами от аристократичното общество!... Нали? /разсвива се весело

Естанислао

-Заблуден съм се опасно ако ме поставяш в която и да било от двете категории.

Цилар

-Аз не бързам да определям хората и патоса им така категорично като вас.

Естанислао

/след пауза, през която я гледа изпитателно/

-Седни!... /посочва й стола до масата/

Цилар

-Не смея, сеньор!... Доня Инес ще се разгневи ако ме види да разговарям с вас седнала като равна!... А нейният гняв може да огорчи и вас!... Дори капитани от републиканската армия се превръщат във мухълъвци пред гордостта и великолението на благородните дами!... ~~Съвсем това умишлено да помисля и за вечерята ...~~
~~Това дами могат да умират от глад, ако някой не се погрижи да ги нахрани.~~

Естанислао

-Нахалството ти стига все по-голямо.

Цилар

-Без него никой не би ме уважавал, сенфор.

Естанислао

-Седни!.../посочва й повторно стол/ Искам да разговарям с тебе!... С риск да ме наречеш отново "мухълъ"

Цилар

-Аз ви нарекох така само за да почнем разговор.

Естанислао

-И този трик ли научи ~~от~~ от Педрина?

свързва се

Дебати
м. 20